

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/91/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115205719
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115205719.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: P. A., K.. X.X.XXXX, O. S., O. XX, o zaplatenie 3.785,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie v časti zaplatenia zmluvného úroku vo výške 2,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2,05 eur od 25.9.2012 do zaplatenia z a s t a v u j e.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.074,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3.785,55 Eur od 25.9.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 22,05 Eur a to v mesačných splátkach po 100,- Eur splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca počnúc mesiacom september 2016 s tým, že omeškanie so zaplatením jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.3.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3.785,55 eur s úrokom vo výške 286,15 eur, úrokom z omeškania vo výške 4,78 eur, úrokmi vo výške 19,53 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3.785,55 eur od 25.9.2012 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne za to z nezaplatenej istiny 3.785,55 eur od 25.9.2012 do zaplatenia a nezaplatených úrokov 286,15 eur od 25.9.2012 do zaplatenia nahradiť trovy konania.

Svoju žalobu odôvodnil žalobca tým, že dňa 19.8.2011 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. 03/299/11, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.900,- eur na žalovaným určený účet č. XXXXXXXXXXXX/.. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 10.8.2021. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a preto bol listom zo dňa 11.9.2012 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 24.9.2012. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu voči žalovanému doposiaľ uhradená. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 24.9.2012) predstavovala 4.136,48 eur a pozostávala z: istiny poskytnutého úveru vo výške 3.788,55 eur, úrokov vo výške 286,15 eur, úrokov z omeškania vo výške 4,78 eur. Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby realizoval úhrady vo výške 0,- eur.

Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 13.6.2016 vzal svoju žalobu čiastočne späť a to v časti zaplatenia úroku vo výške 2,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2,05 eur od 25.9.2012 do zaplatenia a v uvedenej časti žiadal konanie zastaviť.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poplatku (ďalej len „O.s.p.“) Navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby ešte pred prvým pojednávaním vo veci súd konanie vo vyššie uvedenej časti zastavil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa s návrhom a ďalšími podaniami žalobcu, výpisom z účtu, sadzovníkom poplatkov, všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko a.s., úverovou zmluvou, výzvou na predčasné splatenie úveru, a zistil tento skutkový stav:

Žalobca poskytol na základe Úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX zo dňa 19.8.2011 žalovanému úver vo výške 3.900,- eur. Úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá ako fixná vo výške 19,53 %. RPMN bola stanovená vo výške 23,02 %. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 120. pravidelných mesačných splátkach vo výške 74,16 eur splatných v 10. deň mesiaca, pričom prvá splátka úveru bude vykonaná nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý.

Dňa 19.3.2012 bola žalovanému zaslaná Upomienka, v ktorej bol upozornený na neuhradenú splátku vo výške 74,25 eur s tým, že v prípade je neuhradenia do 10 dní od zaslania upomienky, môže banka požadovať predčasnú splatnosť úveru.

Žalobca si výzvou zo dňa 11.9.2012 voči žalovanému uplatnil svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy do 24.9.2012. Ku dňu zosplatenia bol žalovaný v omeškaní s úhradou splátok splatných k 10.6.2012, 10.7.2012, 10.8.2012 a 10.9.2012.

Do zosplatenia úveru uhradil žalovaný 9 splátok splatných v období od 09/2011 - 05/2012 v celkovej výške 667,44 eur. Z toho na istinu bolo započítaná suma vo výške 114,45 eur. Na splátku úrokov bol započítaný zvyšok v sume 552,99 eur. Úrok vo výške 284,10 eur predstavuje nakumulovaný nezaplatený úrok z nezaplatených splátok do dátumu predčasného zosplatenia úveru. Každá omeškaná splátka bola odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 8,75 % p.a.. Úrok z omeškania vo výške 4,78 eur predstavuje nakumulované neuhradené úroky z omeškania do dňa zosplatenia.

Na pojednávaní dňa 20.6.2016 žalovaný uviedol, že financie si od žalobcu požičal na financovanie svojho štúdia. V tom čase pracoval ako zamestnanec Komunálnej poisťovne. V Prima banke mal účet, preto si túto banku zvolil na poskytnutie pôžičky. Prvý rok úver riadne splácal, v roku 2011 však odišiel z Komunálnej poisťovne a začal pracovať ako maklér v spoločnosti Finportal. Do uvedenej spoločnosti ho zlákali sľuby o lepších finančných podmienkach, realita však bola iná a prestali mu vyplácať dividendy. Prvý krát neuhradil splátku úveru v marci 2012. Zo spoločnosti Finportal následne odišiel do spoločnosti Uniqa a to v septembri 2012, kde pôsobil do januára 2013. V súčasnosti pracuje ako opatrovateľ v Rakúsku a to od februára 2014 s drobnými prestávkami. Má prácu aj na Slovensku, predáva v stánku v Tesco ako predavač. Stánok sa nachádza v predajni Tesco v Košiciach na Trolejbusovej ulici. Čistý príjem žalovaného z Rakúska je vo výške cca 600,- eur a z práce na Slovensku cca 200,- eur. V septembri a októbri minulého roku bol bez príjmov a to z dôvodu, že som bol v ťažšej psychickej situácii. Na cestovanie do Rakúska minie cca 120,- eur mesačne, tak isto pomáha mame hradiť výdavky na bývanie a to vo výške cca 80,- eur mesačne. Mama býva v zariadení určenom na bývanie pre seniorov. Žalovaný si je vedomý svojho dlhu voči žalobcovi, úver by vedel splácať od septembra 2016 mesačnou sumou vo výške 100,- eur. Neskôr by mohol splácať aj vyššiu sumu. Úver by chcel splatiť čím skôr. Termín september uvádza z toho dôvodu, že má určité resty na odvodoch v Rakúsku, ktoré by chcel dovtedy

uhradiť. V súčasnosti býva v podnájme, za ktorý platí cca 300,- eur. Nachádza sa v rozvodovom konaní, pričom vyživovacie povinnosti nemá.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

V tomto konaní, ktorého predmetom je zaplatenie sumu 3.785,55 eur s príslušenstvom z úverovej zmluvy rozhodoval súd na základe týchto ustanovení:

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v čase zosplatnenia úveru Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa bodu 7.5. Zmluvy o úvere je banka oprávnená žiadať predčasné splatenie zostatku istiny úveru s príslušenstvom, ak klient nespláca riadne a včas iný úver alebo pôžičku poskytnuté bankou.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, platného a účinného v rozhodnom období, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 3.900,- eur v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť. Žalovaný si povinnosti vyplývajúce pre neho z predmetnej zmluvy neplnil riadne a včas. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4.074,43 eur, ktorá predstavuje nezaplatenú

istinu poskytnutého úveru vo výške 3.785,55 eur, spolu s nezaplatenými úrokmi vo výške 286,15 eur, úrokmi z omeškania vo výške 4,78 eur.

Príslušenstvom pohľadávky je úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3.785,55 eur od 25.9.2012 do zaplataenia, pričom sadzba úrokov z omeškania je v súlade z vyššie uvedeným ustanovením Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády.

Súd zamietol nárok žalovaného na zaplataenie zmluvného úroku vo výške 19,53 % ročne zo sumy 3.785,55 eur od 25.9.2012 do zaplataenia. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplataenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplataenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdiely spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplataení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplataenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplataením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplataenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplataením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávnenej držby peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednaná dovolával aj

v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp.zn. 6Co/190/2014).

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Súd preto zamietol nárok žalobu na zaplatenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov vo výške 286,15 eur, nakoľko Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi žiadať od dlžníka príslušenstvo (úrok z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 22. júla 2010, sp. zn. 33 Cdo 2041/2008)

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku Ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný, ktorý je ochotný dobrovoľne splatiť dlh, súd mu povolil splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 100,- eur s tým, že v prípade jeho omeškania s úhradou čo i len jednej splátky stane sa splatná zostávajúca časť dlhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta práv a § 142 ods. 2 O.s.p..

Ku dňu vyhlásenia rozsudku bol žalobca úspešný oproti pôvodne žalovanej sumy v rozsahu 65 %. Žalovaný mal teda úspech v rozsahu 35 %. Miera úspechu žalobcu tak činí 30 % (65 % - 35 %)

Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 22,05 eur (35 % zo sumy 63,- eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napadá a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 O.s.p.).